

ÖREGEK FOHÁSA

Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket. A reszkető kezű Apákat, a fájós lábú Édesanyákat. A ráncos és eres kezeket, az elszürkült sápadt szemeket.

Simogassátok a deres fejeket, csókoljátok meg a ráncos kezeket. Öleljétek meg az öregeket, adjatok nekik szeretetet. Szenvedtek ők már eleget, a vigasztalójuk legyetek.

Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket!

Ne tegyétek őket szűk odúba, ne zárjátok őket otthonukba. Hallgassátok meg panaszukat, enyhítsétek meg bánatukat. Legyen hozzájuk szép szavatok, legyen számukra mosolyotok. Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket!

Ők is küzdöttek értetek, amíg fölnevelkedtetek. Fáradtak ők is eleget, hogy ti módosak legyetek. Ők is elfogadtak titeket, amikor az Isten hozzájuk teremtett.

Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket!

Ne várjátok tőlük, hogy csak ők adjanak. Az lenne a szép, ha tőletek is kapnának. Ők tőletek nem az anyagiakat akarják, csupán egy kedves szót és a tiszteletet várják.

Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket!

Ha betegek, az ágyuk mellé álljatok. Kérdezzétek tőlük, hogy vannak és mit adhatok?

Nagyon szépen kérlek titeket, szeressétek az öregeket!

Ha majd a túlvilágra költöznek, amikor ők már nem lesznek. Ti foglaltok el a helyüket, mert Ti lesztek majd az öregek. Mindazt, amit Ti nekik tettetek, azt adják nektek is a gyerekek. Ezért előre intelek titeket, szeressétek az öregeket!